

ÚVODNÍK

Takmer ružový svet...

Každý deň žijeme svoj sen... Znie to neuveriteľne, ale je to tak :-). Sme súčasťou každého dňa, ktorému dávame určitú podobu. Stretávame svojich priateľov, na ktorých sa tešíme, delíme sa s nimi o svoje radosti, starosti. My určujeme kam povedú naše kroky, či sa budeme smiať, plakať, či si budeme vzájomne pomáhať. Možno zbadáme niekoho, kto potrebuje našu pomoc, niekoho kto je smutný, nešťastný a v tom momente sa rozhodneme. Pomôžeme, hoci len láskavým slovom, alebo sa budeme tváriť, že vlastne nevidíme bolesť iného človeka. Určite ste aj vy zažili situácie, v ktorých záležalo len na vás, na malom zlomku sekundy a len vy ste mohli ovplyvniť deň niekoho iného. Možno ste dali svojmu spolužiakovi odpísať domácu úlohu, vysvetlili ste riešenie príkladu z matematiky, zabránili ste bitke, hádke, proste ste v danom momente neboli nevšímaví... A keď ste si večer ľahli do postele, celý deň sa vám premietol pred očami ako film, na chvíľu ste premýšľali a myšlienky sa zastavili... Odrazu sa vám vybavili malé drobnosti z dňa a vy ste pocítili radosť, pretože robiť dobro nám prináša akýsi veľmi upokojujúci vnútorný pocit. A práve tento pocit je cestou ako byť lepší a pozornejší aj voči iným. Mnohí z vás si možno povedia, ale

HURÁ PRÁZDNINY

Fotografia zo školy v prírode

na čo byť dobrý? Čo z toho mám? Našťastie nie všetko je merateľné peniazmi. Nemali by sme vždy za niečo čakať nejakú odmenu. Urobme niečo len tak, aby sme pohladili svoje svedomie, a uvidíte, odmena sa dostaví veľmi rýchlo. Bude iná... Bude ukrytá za slovami, ktoré nám zadarmo venuje niekto iný. Pocit šťastia za pomoc inému má až magickú silu a to čo nás vo vnútri zaplaví je naozaj ako by sme snívali, ale len tie najkrajšie sny :-). Toto je ten obyčajný svet... Aké jednoduché a pritom pre niekoho možno náročné... Aké ľahké je sa z niekoho vysmievať, zosmiešňovať a ponižovať, ovplyvňovať životy iných cez sociálne siete, žiť vo falošných ilúziách podivných priateľstiev, kde počet smajlíkov, lajkov určuje hodnotu človeka. Je toto ten správny svet? Určite nemá ružovú farbu... Byť arogantní k iným nám svedomie do ružova nesfarbí... Skúsme byť jednoducho len ľuďmi, nehrajme sa na niečo, čo nie sme, vsaďme na ľudskosť a na priateľstvo. Nech je tých priateľov menej, ale nech nás nakazia dobrotou a ľudskosťou, pretože tá nám akosi čím ďalej viac a viac chýba.... Potom náš svet bude určite ružový... :-)

Mgr. Dagmar Střelcová

Margaréta

Katarína Liridona Isafi, VI.B

Ako bolo na zájazde v Anglicku očami našej korešpondentky Emky Bahledovej :)

Londýn

Jedno skoré pondelkové ráno sa učителиa a žiaci našej školy vybrali do večne daždivého Londýna. Boli sme veľmi príjemne prekvapení, že za celý náš pobyt nepadla ani jedna kvapka vody.

Ráno sme všetci poslušne napochodovali do autobusu (dokonca aj Emka Bahledová, ktorá večne mešká, prišla včas) a vybrali sa na cestu. Pripojili sa k nám aj žiaci z Detvy a Šale a výlet sa mohol začať. Nekonečnou cestou nás sprevádzala dobrá nálada, vtipné príhody a milé diskusie. Napriek veľkému teplu sme celú cestu zvládli a sledovali krásy Česka, Nemecka, Belgicka i Francúzska (žiaľ, len tie, čo je vidieť z diaľnice alebo benzínky). Nočnou hodinou sme sa dostavili do prístavu v Callais a nastúpili na trajekt. Väčšina sa tešila z obrovskej lode, či krásneho východu slnka. Pani učiteľka Fabriková si však cestu vôbec neužila, pretože jej nebolo vôbec dobre. Našťastie to netrvalo dlho a my sme sa chytrou dostali opäť do autobusu, tentokrát na pôde Anglicka, v Doveri.

Prvý deň bol slnečný a my sme mali skvelé počasie na poznávanie hlavného mesta. Vystúpili sme z autobusu a nasadli na metro, čo bol pre niektorých veľký zážitok, keďže ním išli prvýkrát. Nikomu sa nič nestalo, všetci vystúpili a boli sme celí bez seba, že sa nikomu nič nestalo. Pochopiteľne sme to zakríkli. Vystúpili sme z metra a dostali sa k mostu. Všetci sme pokračovali za pani sprievodkyňou a jej ukazovadlom (anténka od rádia a na nej stužky, celkovo to pripomínalo máj). Naši najmladší - Kubo a Kubo, sa akosi zabudli a vybrali sa úplne iným smerom ako my ostatní. Pani učiteľka Ruggeri sa za nimi rozbehla a strhla ich naspäť. Chlapci sa totiž vybrali za nejakými taxíkmi, aby si ich mohli obzrieť. Aj tak to bol krásny deň. Videli sme Big Ben, Buckingham palace, St. James' s park a rôzne typické časti Londýna. Nechýbali ani menšie nákupy, kde sme si zaobstarali prvé suveníry. Čakala nás ešte jazda na Londýnskom Oku, ktorá bola skvelá. Mali sme nádherný výhľad, urobili krásne fotky a všetci sme sa tešili z obrovskej výšky, v ktorej sme boli. Tento zážitok nám doplnilo 4D kino a celý deň sme ukončili plavbou na loďke. Šoféri nás mali zaviezť na miesto, kde si nás preberú do rodín, no neboli by sme to my, „Lazníci“ na výlete, aby sme sa nestratili. Nakoniec sme všetky miesta našli a mohli sme si ísť spokojne oddýchnuť.

Londýnske oko

Na druhý deň sme sa všetci tešili, pretože nás čakal tajomný Stonehenge. Cestu sme si krátili rozprávaním o rodinách a ani sme sa nenazdali, ako rýchlo ubehla. Prišli sme na miesto a začali sme hrať terajšiu populárnu hru „Zem je láva“. Vystáli sme si dlhý rad a dostali sa na malinký autobus, ktorý nás odviezol priamo k Stonehengu. Videli sme tie povestné skaly, urobili si mnoho umeleckých aj neumeleckých fotiek a vrátili sme sa späť. Zabávali sme sa s atrakciou, kde išlo o akože ťahanie kameňa podobného tým zo Stonehengu. Z celého výletu sa nám aj tak najviac páčila značka, ktorá ukazovala, že sa tam kope, s ktorou sme si tiež spravili vtipnú fotku.

Vedľa informačnej kancelárie Stonehenge

Nasadli sme do autobusu a cestovali do Salisbury, kde nás čakala nádherná katedrála a vlastne aj miesto, kde sa natáčal Harry Potter. Z tohto sa najviac vytešila naša Svetlanka, ktorá miluje Harryho. Po prehliadke nás čakali nákupy, z ktorých mali všetci veľkú radosť, pretože sme navštívili Poundland, teda obchod, kde je všetko len za jednu libru. Ja som tam objavila skvelú akciu - dve fľaše s Aloe vera za cenu jednej. Všetci si to nakúpili a predavačky o nás neskôr hovorili: „Sú tu nejaké deti. Všetci si kupujú Aloe vera vody, nevedia po anglicky a behajú tu.“ Bolo to naozaj vyčerpávajúce a už sme sa tešili na večeru, opäť do rodín.

Katedrála v Salisbury

Tretí deň patril sídlu Windsor, kde bolo naozaj nádherne. Videli sme domček pre báby samotnej kráľovnej a vlastne celé jej víkendové sídlo. Výhľad bol krásny a všetci sme boli unesení celkovou atmosférou. Poobede nás čakal výlet do mesta Cambridge. Plavili sme sa na malých drevených loďkách a okolo seba sme videli mnoho prestížnych fakúlt univerzity. Všade boli kačičky, labute či iné zvieratká a veľmi sme sa z toho tešili. Presunuli sme sa k jednej z fakúlt (King`s College), kde sa tiež natáčal Harry Potter, konkrétne metlobal. Neskôr sme si mohli nakúpiť a trochu pohodovo si užiť atmosféru mesta. Pre mňa to veľká pohoda nebola, pretože som sa (pochopiteľne) stratila v nákupnom centre, resp. nechali ma tam naši úžasní chlapi. Našťastie som ich našla a už som sa od nich nepohla. Večer sme sa opäť vrátili na autobus a cestovali do rodín. Cestou domov sa nám stalo niečo zaujímavé, čo sa nám ešte nikdy nestalo. Cúvali sme na diaľnici, pretože sme netrafili odbočku. Hlavne bezpečne, však? Našťastie sa nikomu nič nestalo a my sme spokojne dorazili do rodín, kde sme si užili poslednú večeru. V Londýne.

Plavba loďkami po rieke Cam v Cambridge

Takto vyzerá internát v Cambridgi :)

Naša pani sprievodkyňa Ivetka, vo Windsore, prezývky Pani Chipmanková, Pani Veverica

Lazníci – krycie meno našej skupinky – pred Tower bridge

Po Katedrále nás už čakala len Oxford Street, na ktorú som sa už naozaj veľmi tešila. Žiaľ, stratili sme takmer hodinu, kvôli autobusom, ktoré nás nemohli zobrať, kvôli lístkom, no nakoniec sme sa tam aj tak dostali. Hneď ako zaznelo slovo rozchod, všetci sa rozbehli do obchodov. Tašky boli plné, peňaženky prázdne a nálada výborná. Unavení z celého týždňa sme sa vybrali opäť na metro, ktoré nás dopravilo k autobusu a mohli sme hrdo opustiť nádherný Londýn.

Pred kráľovskou pokladnicou, miestnosťou s korunovačnými klenotmi, medzi nimi aj najznámejší veľký diamant Koh-i-Noor, osadený v kráľovskej korune britského impéria.

Vo vnútri sa nesmie fotografovať a na „obzretie klenotov“ máte čas na pomalom pohyblivom páse. Klenoty sú uložené za nepriestrelným sklom.

Cesta späť ubehla vcelku rýchlo. Opäť sme nasadli na trajekt, kde sme hrali karty. Vo Francúzsku sme už išli autobusom a snažili sme sa čo-to pospať. Väčšina z nás sa prebrala až niekde v polovici Nemecka a opäť sa začali naše debaty. Pozreli sme si zopár filmov, pospomínali, zabávali sme sa a po každých troch hodinách cesty sme sa všetci tešili na záchod. V Česku sme sa nasýtli v McDonalde a fičali domov. „Šalených“ sme vyhodili v Šali a bleskovou rýchlosťou sme sa dostali do Detvy. Tam sme museli polhodinu stáť, no veľmi sme sa tam zabávali. Tancovali sme na stanici, fotili sa s billboardom, ohovárali sme zle pohrabané seno a v dobrej nálade sme fotoaparátom zachytili tieto radostné, posledné momenty výletu. V Hriňovej nás už čakali rodičia a všetci sme spokojne odpochodovali domov.

Za tento nádherný výlet a kopec krásnych zážitkov by som chcela v mene všetkých veľmi pekne poďakovať pani učiteľke Ruggeri, bez ktorej by sme sa tam určite nedostali a nebolo by tam tak úžasne ako bolo. Patrí jej veľký obdiv, že to s nami hravo zvládla a snáď sa všetkým páčilo minimálne tak ako mne.

ĎAKUJEME!

Pedagogická stráž :)

Jedna z mnohých kráľovských korún, ktoré sme videli v Tower of London, táto je používaná aj terajšou kráľovnou

NAJLEPŠIE HLÁŠKY Z LONDÝNA

Keď pôjdeme loďkou, asi budeme mať lepší výhľad, ako keď sme išli metrom. (pani sprievodkyňa)

Dva gramy neváži ani jeho IQ.

„Viete, že ten kameň je teplý?“

„Hej, lebo naň svieti slnko.“

Načo je dobrý, keď je sprostý?

Si krásny ako plesklisko.

Lukáš: „Ja som krajší ako Andrej.“

Andrej: „Nie, my sme rovnako škaredí.“

Vyzuj si nohu.

Baška: „Čo hľadáš?“

Simona: „Taký štetec na tiene.“

Jano: „Ja mám taký na vodovky, v škole.“

Nestačí, že sa na Snohách narodíš,
Snohárom musíš byť srdcom.

Pani učiteľka: „Prečo ho voláte Murín?“

Mírko: „Tak už ho budeme volať Andrej, že Murín?“

Keď som zbadala rozbitý mobil, normálne som schudla tri kilá.

Nemáte rajeckú budišku?

Životný výkon žiaka po 5 hodinách v autobuse a vypití dvoch litrov minerálky: „Ja som išiel a som sa, Jano išiel, on sa, a ja som ešte stále. Fuuuj, v živote som toľko nešľal.“

Myslí si, že je módny gurmán, šiltovka mu levituje nad hlavou.

Medzi učiteľmi sa nájdu aj takí normálni ako my.

Miro má tie okuliare veľmi ružové. Chce sa na svet pozeráť ružovo.

ANGLICKÝ PRÍBEH

2nd March 1943

There was a small homeless child on one street of London. His name was Dwain. Dwain didn't know where his parents, his sisters and brothers were. He was

on the street asking only for a piece of bread and always asked if someone didn't see his family.

One day Dwain was walking on the street and he was asking people for a piece of bread or little bit of money.

But no one gave him anything. He put his hands in his pockets and there it was..... „A piece of gold?“ he said.

„What is this doing in my pockets? Well, I better go to sleep. It is late!“

In the morning, when he woke up, he checked his pockets again an.....“ Another piece of gold?“ he

wondered. „Someone put the gold into my pockets while I was asleep. Well, fine. What am i going to do with this? Should I sell it? Hmm...“ He stood up and went to a dollar bill that was laying on the floor not far away from him. He picked it up and said: „Well, aren't there another dolar bills around?“ And there they were, another and another...When he picked up the last dollar bill on the pavement, he stood up and he stared at

a very, very big house. „Wow, that house is so big....“

And just then a man came to him. „Hi, are you Dwain Smith?“ „Yes, I am, why are you asking me?“ said

Dwain. „Because, Dwain, there, in that big house there is your family.“ Dwain was shocked. He just ran to the family. He almost instantly forgot all about the money.

„Mummy, daddy, I am so happy to see you after so long! You know, in my life the money isn't important. It is the family I care about and about the health of all of us. Only the family is important to me. That is it!“

Bibiána Melichová, V.A

A NAŠE POSLEDNÉ ÚSPECHY V TOMTO ŠKOLSKOM ROKU

3. máj – krajské kolo Hviezdoslavovho Kubína a recitátorka Romanka Babicová reprezentovala našu školu v kategórii prednes poézie

5. máj – krajské kolo Hviezdoslavovho Kubína a v kategórii detský recitačný kolektív sa nášmu Detskému divadelnému súboru Zduernovie deti podarilo získať v silnej konkurencii ZUŠ-iek čestné uznanie za objavnú dramaturgiu Účinkovali: Babicová Romana, Bahledová Ema, Bieniková Patrícia, Fabriková Svetlana, Falušová Lívia, Gondová Viktória, Jacenková Michaela, Mitterová Kristína, Olšiaková Ema a Jakub Vrbiniak.

10. máj – a zisk 2. miesta v krajskom kole veľkého futbalu žiakov

10. máj – v ten istý deň – sa uskutočnilo aj regionálne kolo v rétorike – Štúrov Zvolen – reprezentovali nás Romana Babicová, Nela Očenašová a Simon Tršo

12. máj – so súťažami vo futbale sa roztrhlo vrece, naši chalani postúpili z regionálneho kola do krajského v malom futbale žiakov ZŠ. Chlapci napokon skončili v krajskom kole na **4. mieste** zo 6 víťazov regionálnych súťaží BB kraja.

12. máj – V piatok, 12.5.2017, zaplnili deti zo základných škôl v Hriňovej miestny futbalový štadión. Detská atletika bola súčasťou 1.ročníka Podpolianskeho cezpoľáku práve v Hriňovej. Deti v rámci Detských atletických hier súťažili v ôsmich disciplínach, v prvom kole súťažili družstvá zložené v rámci ZŠ Školská so ZŠ Kriváň, v druhom kole súťažili družstvá zo ZŠ Krivec.

12. máj – A do tretice 12. mája 2017 sa žiaci našej školy spolu so žiakmi ZŠ s MŠ Krivec v Hriňovej zúčastnili dejepisnej exkurzie na miesta, kde prebiehali ťažké boje počas 2. svetovej vojny. Vďaka Zväzu protifašistických bojovníkov z Hriňovej a mestu Hriňová sme sa mohli pozrieť na Duklu.

19. máj – Okresné kolo celoslovenskej súťaže v speve ľudových piesní "Slávik Slovenska 2017". V tretej kategórii (žiaci 7.-9.roč.) obsadil krásne I. miesto žiak VIII.A triedy Adam Dovala. Len dodávame, že Adam sa zúčastnil aj krajského kola a oslnil tam predovšetkým dievčenské publikum.

20. máj – Deti z turistického oddielu 1.ZŠ Hriňová Kašupierova topánka zdolali najvyšší bod Hriňovej, najvyššej sopky Slovenska – Poľany – Zadnú Poľanu 1458 m. Videli krásne karpatské pralesy, doliny, vodnatý závoj vodopádu Bystrô, salamandry, sokoly, užovky, nádherné výhľady, skalné bralá, kráter sopky, zurčiacie jarky, pamätník partizánom. V zdraví sa vrátili domov a odnášajú si kopec krásnych zážitkov.

Keby tak štvrtáci vedeli, že s týmito istými polystyrénovými drakmi kedysi niektoré ich maminky cvičili na spartakiáde :)

22.máj – 29. máj – Pred záverečným júnovým finišom absolvovali štvrtáci a niekoľko druhákov ŠKOLU V PRÍRODE. Na týždeň sa im stalo domovom krásne rekreačné zariadenie Mladá Hora neďaleko malebnej dedinky Sebechleby. Bližšie informácie od vyslanej korešpondentky Margarétky Fabrikovej :)

23. máj – okresné kolo v atletike žiakov 7. – 9. ročníka – prinieslo mnoho medailí. Prvé miesta si odniesli Emka Bahledová (skok do výšky), Tamara Luptáková (vrh guľou), 2. miesto Martina Segočová (beh na 60 m), Thomas Zachar (beh na 300 m), Janko Bariak (skok do diaľky), štafetu ako druhí dobehli chlapci (Thomas Zachar, Janko Bariak, Stanko Bystrianský, Peťo Farkaš), 3.miesta Deniska Račková (skok do výšky), Emka Bahledová (vrh guľou), Thomas Zachar (beh na 60 m).

29. máj – začal Týždeň kroja, Zber papiera a Školská liga majstrov

1. júna Medzinárodný deň detí – kopec zábavy si užila každá trieda, fotografie prinášame od 4.B

6. júna – okresné kolo v atletike žiakov 5. – 6. ročníka – taktiež s úspechmi, tentokrát si Miška Stieranková odniesla prvé, druhé (beh na 60 m) aj tretie miesto (skok do výšky), rovnako ako Adrianka Oláhová. Saskia Šlajferčíková a Tereška Trebuľová priniesli zlaté medaily za štafetu.

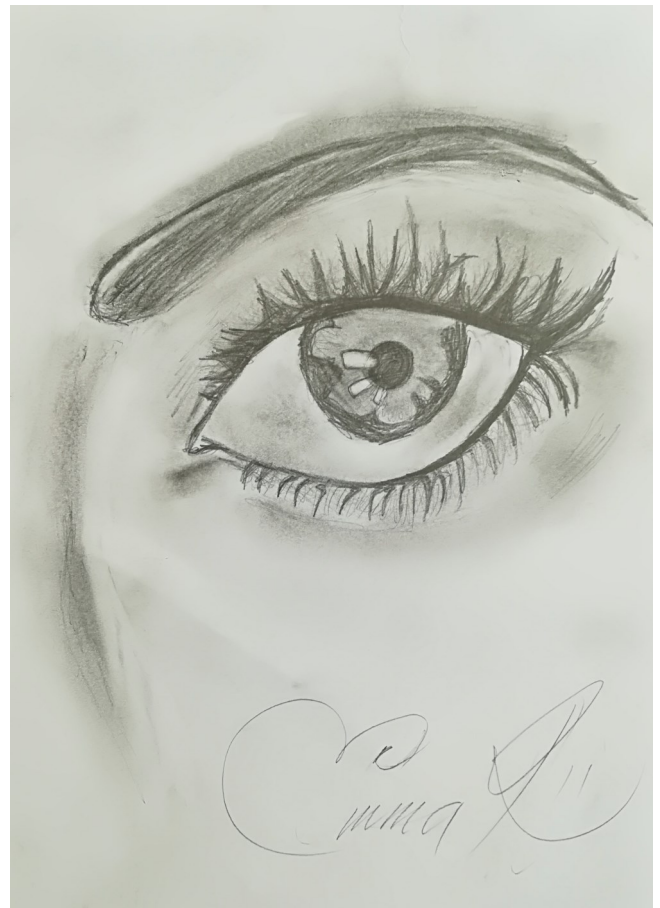
7. júna – okresné kolo v atletike žiakov 1. – 4. ročníka –

13. jún – Výlet tretiakov a štvrtákov na Oravský hrad a do skanzenu Vlkolíne

JÚN

Tak sa teším na prázdniny, lebo bude super. Viem to, lebo pôjdeme na kúpalisko a budeme sa opaľovať na dekách a kúpať sa celá skupina. Vážim si, čo tety robia pre deti z detského domova – veľa vecí, aj aktivity. Cez toto leto by som chcela ísť pozrieť do Jesenského môjho brata Milanka. A veľmi by som raz chcela ísť do Paríža, veľmi, lebo je tam vraj pekne.

Štefka Botová

Oko

Emma Ruggeri

ŠKOLA V PRÍRODE

Keď sme prišli do Sebechlieb, cítila som sa dobre. Prvá vec, ktorú som uvidela, keď som vyšla z autobusu, boli piati sympatickí animátori. Každý z nich bol niečím výnimočný, každý bol iný. Balafri – najprísnejší, hlava všetkých aligátorov, Šaman – vtipný, vymýšľal všetkým prezývky, Tlapka – prvá, ktorú sme spoznali. Včielka – jazdila si na svojej kolobežke a Zubáč – plný náramkov a príveskov. Zaviedli nás aj s kuframi do našich izieb a mohlo sa všetko začať. Vybaľovanie s nervami, so smiechom, ale niekedy aj so stresom, lebo sme nevedeli dať uteráky na vešiaciky. Hneď ako sme sa vybalili, začal snem. Snem bola schôdzka, na ktorej sme sa dohadovali o všelijakých veciach. O programe, o bodovaní. Potom začali atrakcie a program. V prvý deň sme si mohli vybrať krúžky: Železný muž, Landart, Šport, Zálesácka šupa a viac si nepamätám. Jeden krúžok bol aj divadlo, ktoré som veeeeľmi chcela, no prihlásili sme sa iba dve. Tak som vyskúšala Landart. Zbierali sme rôzne prírodné veci. Ja som chcela zbierať a maľovať listy, ale to sme zase chceli iba dve. Tak sme zbierali kamene. Môj výtvor som brala ako samostatný obraz, tak som ho chcela zarámovať, ale zase sme to chceli iba dve, tak som sa opäť prispôbila. Dali sme naše výtvary okolo stromu. Poobede bola freezone – mohli sme robiť, čo chceme, podľa ponuky, ktorá vyzerala takto: skákanie na trampolíne, kolobežky, futbal, kruhy, preliezky a hojdacia sieť. Deň skončil diskotékou, ktorá bola veľmi, veľmi super. Po našej prvej noci sme počuli trúbu. Bolo to volanie na rozcvičku. Keď sme sa obliekli a docvičili, prišli na rad raňajky. Cez deň boli atrakcie, ktoré sme chceli vyskúšať, lebo sme také nevideli často. Atrakcie, ktoré sme mali na výber: bungee run, streľba z luku, trojgate a lano. No večer sme sa báli a bolo to zlé aj dobré. Išlo o nočnú hru Komando. Včielka bola Komando a strážila hlavnú chatu s dvomi baterkami. Jedna na diaľku a jedna žiarila jasne ako slnko. My sme mali preniknúť do hlavnej chaty, prezliecť sa do pyžama a skryť sa v spoločenskej miestnosti. Ale bez toho, aby nás Komando počulo, videlo a chytilo. Cesty boli tri: cez lúku, okolo chatiek a cez otvorené okno v dievčenských sprchách. Ja som využila tretiu variantu. Ale Viki nehodou spustila sprchu, tak sme boli skoro prichytení. Všetko dopadlo dobre a večer sme zaspali rýchlo. V stredu sme mali na programe túru. Bola pekná, milá. Nemám k tomu čo dodať. Večer bola opekačka. Mňam! Hrali sme pri tom čiapku. A prišiel predposledný deň. Ako vždy nás čakalo vyučovanie, no tentokrát špeciálne. Maľovali sme aligátorov (animátorov), vymýšľali sme básničky pre nich a maľovali ich symboly. Ja som vymýšľala básničky. Napríklad tá pre Tlapku znie:

Vždy si s tebou dávam ťap!

Tlapka, tú má každý rád.

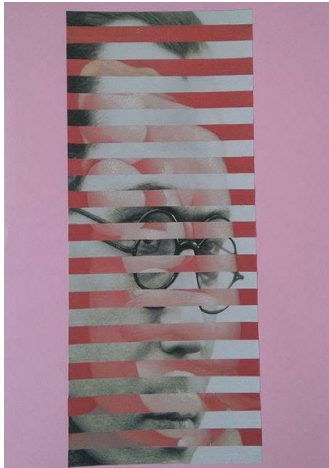
Pokračovanie na ďalšej strane

Mikuláš Galanda

a jeho dielo
Materstvo

Terézia Brašeňová,
IX.B

Ocenená čestným
uznaním v
medzinárodnej
súťaži Bohúňova
paleta

„Budete mi veľmi chýbať.“ povedala osm skoro nahlas. A mohol osa začať písanie ďalších básničiek. Napadlo mi, že by som vymyslela básničku pre všetkých. Tak som vymyslela najkrajšiu, akú som mohla. Naši drahí aligátori, toto je len pre vás,

lebo vy ste nikdy neopustili nás.

Včielka, Tlapka, Balafrí, Zubáč, Evka (zdravotníčka), Šaman,

od každého počujete, že vás rada mám.

Nastal čas na rozlúčku,

dostávame horúčku,

lebo sme šťastní s vami,

no čakajú nás mamy.

Preto poslednýkrát ahoy!

Vtedy mi slzili oči. Bolo to krásne, keď sme to čítali večer na snehu.

Moje dojmy zo školy v prírode sú výborné. Veľmi sa mi páčilo.

Najlepšie bolo Komando a párty v prvý deň. Dúfam, že sa mi takto bude páčiť aj v letných táboroch.

Margaréta Fabriková, IV.B

VŠETKÝM ŽIAKOM A UČITEĽOM ŽELÁME KRÁSNE, VESELÉ, SLNEČNÉ PRÁZDNINY

Redakčný tím

FILMY, ROZPRÁVKY A SERIÁLY V EMOJI pripravila Margaréta Fabriková zo 4.B

